

bevare vor udenrigske diplomatiske Repræsentation i samme Omfang som nu, i Overensstemmelse med Lovforslaget, og at man ved en Reform paa dette Omraade ikke skal gaa til at ombytte Gesandtskaberne med Konsulater, men derimod søge gennem Organisation og Personalets Uddannelse at bidrage til, at ogsaa den diplomatiske Repræsentation i højere Grad end hidtil kan blive til Støtte for dansk Næringsliv. Det maa nemlig erindres, at er, som ovenfor anført, den ene Side af Gesandternes Virksomhed: De politiske Indberetningers Betydning i nogen Grad forringet, saa er til Gengæld den anden og langt vigtigere Side af Virksomheden: Forhandlingerne med Udlandets Regeringer til Varetagelse af Handelens og andre Næringsvejes Interesser i høj Grad steget med de store Fremskridt paa det internationale Samkvems Omraade. Det er klart, at jo bedre Gesandterne ere i Forstaaelse med Udviklingen indenfor de forskellige Grene af Næringslivet, desto bedre Betingelser ville de sidde inde med til at kunne føre disse Forhandlinger paa en for Erhvervs- livet tilfredsstillende Maade. Udvalgets Flertal ser derfor i Lovforslagets Bestemmelser om en Samvirken mellem den diplomatiske og den konsulære Repræsentation, saadan som det giver sig Udtryk i Reglerne om, at Gesandterne have Tilsyn med Konsulaterne, og at Overledelsen af den konsulære Repræsentation kan paalægges dem, naar de stedlige Forhold tillade det, og det findes foreneligt med praktiske Hensyn, ikke et Forsøg paa en Sammenblanding af de to Arter af Repræsentationen, men kun et Middel, hvorved Gesandterne sættes i Stand til bedre at løse de Opgaver, der med Rette kunne paalægges dem, samtidig med, at Konsulaterne ogsaa ved dette Samarbejde kunne faa en værdifuld Støtte i deres mere specielt faglige eller lokalt begrænsede Arbejde.

Sidst, men ikke mindst, bør det fremhæves, at Hovedformaalet med vor diplomatiske Repræsentation i Udlandet er Op- retholdelsen af et venskabeligt Forhold til

andre Statsmagter og Afværgelse af Krænkelser af den danske Stats Selvstændighed og Territorium. Vort Lands Udenrigs- politik bør udelukkende tage Sigte paa Bevarelsen af vor Neutralitet, en Opgave, der, navnlig under Forviklinger mellem andre Magter, kan stille betydelige Krav til vort Diplomati, ligesom ogsaa de i Voldgiftstraktaterne indeholdte Bestemmelser om, at fremkomne Uoverensstemmelser skulle søges løste ad diplomatisk Vej, forinden Voldgift paakaldes, forudsætte, at vi have et Diplomati. I saa Henseende har Gesandternes Virksomhed endnu sin store Betydning, til Berigtigelse af fremkomne Oplysninger og til i Udlandet at give vedkommende den rette Forstaaelse af vor Regerings Stilling, og af hvad der herhjemme og i Udlandet maatte være kommet frem i Pressen eller paa anden Maade, og som kunde give Anledning til afvigende eller forkerte Opfat- telser. Ifølge Traditionen har kun Diplo- matiet Adgang til de Kredse, hvor det har størst Betydning, at der ikke opstaar Mis- forstaaelser som Følge af saadanne mis- visende eller urigtige Fremstillinger af Forhold og Begivenheder, der i nogen Maade berører vort Forhold til Udlandet. Det vil derhos ofte være af stor Betyd- ning, at der gennem Gesandterne kan faas paalidelige Oplysninger om, hvorledes man i det fremmede Land blandt ind- flydelsesrige Politikere bedømmer Lovgiv- nings- eller andre Foranstaltninger, der her i Landet enten ere eller paatænkes iværksatte.

Angaaende Enkeltheder i det her om- handlede Afsnit af Lovforslaget er der ikke Grund til mange Bemærkninger. Som det fremgaar af Ændringsforslagene, stil- les der — under Hensyn til Postens poli- tiske Betydning — Forslag om at Mini- sterresidentposten i Italien og Østerrig- Ungarn rykker op blandt Gesandtskabspos- terne, idet man derhos foreslaar benyttet Ordstillingen: „Østerrig-Ungarn og Ita- lien“ for samtidig med, at selve Stil- lingen hæves til Gesandtskab, at under- strege, at det forudsættes, at Gesandten, som Tilfældet er nu, forbliver boende i